

عنوان مقاله:

هویت معماری ایرانی و شکل گیری ایده های طراحی لباس و مد

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی فناوری های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

پوریا محمد کریمی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، واحد علوم و تحقیقات ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران.

سیروس باور - گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

در طول تاریخ، مد و معماری یکدیگر را در فرم و نمودشان تکرار کرده اند. به نظر کاملاً طبیعی می رسد که آنها نه تنها عملکرد اولیه خود را که فراهم کردن پناهگاه و حفاظت از انسان است، تقسیم می کنند. بلکه هر دو در خلق کردن فضا و حجم های خارج از صفحات و مصالح دو بعدی مهارت دارند. در سال های اخیر، ارتباط میان مد های لباس و معماری بیشتر مورد توجه قرار گرفته است. فناوری مواد و نرم افزارهای کامپیوتری، مرزهای نظام طراحی هرکدام را تغییر داده است. ساختمان ها بیشتر سیال و لباس ها بیشتر معمارانه شده اند. الفبای معماری در مد و همچنین کاربری ایده ها و روش های مورد استفاده در طراحی لباس و پارچه در معماری و نیز تجربه های مشترک از مضامین واحد در هر دو حوزه، از جمله ویژگی های این هنرهاست؛ بدان سان که بهره برداری از نقاط اشتراک این دو حیطه، می تواند ایده های قراردادی و مفاهیم از پیش مشخص شده طراحی را زیر سوال ببرد و راهکارهایی تازه و تجربه های نو پیش روی طراحان قرار دهد. در این پژوهش، برخی از این ایده های مشترک بررسی شده اند و چگونگی پیوند میان این ایده ها با هر دو این حوزه ها سنجیده شده است. روش این تحقیق، توصیفی و تحلیلی و شیوه گردآوری اطلاعات، اسنادی و ابزار تحقیق شامل کتاب، مقاله، عکس و منابع الکترونیکی است. این پژوهش به یافتن ایده های همسو در معماری و مد با توجه به برهم کنش هردو بر یکدیگر و اشاره به برخی از نمونه ها در هر دو هنر می پردازد. نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد که معماری نقش موثری در ایجاد و شکل گیری مد و نوع نگرش در طراحی لباس دارد.

کلمات کلیدی:

هویت معماری، معماری ایرانی، طراحی، لباس، مد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/702842>

